

tager det for en Mislighed, at det private Selskab retter sine Præmier efter Risikoen, og om der ogsaa kunde være nogen Uenighed, om det var steet nøiagtigt eller ikke, saa vil det efter min Anskuelse dog ikke besøge Ministeriet til at nægte Bevillingerne; imidlertid kunde der tænkes saadanne andre Bestemmelser i en saadan Brandforsikringsforening, der kunde gjøre det utilraadeligt at give Bevillingen, men dette vil imidlertid ikke have nogen praktisk Betydning. Saavidt jeg veed, er det Tilfælde endnu ikke indtruffet, at nogen af de talrige private Assuranceforeninger for Løsbøer er blevet nægtet Fritagelse for Brugen af Stempelpapir, og det uagtet de have mange særegne Bestemmelser.

Tscherning: Saasnart det maa opfattes saaledes, saa er jo Faren heller ikke stor, men man maa vel lægge Mærke til, at jo mere en Forsikringsforening udelukker Risiko af en mere skadelig Natur, desbedre maa den være; seet fra Partisanernes og altsaa ogsaa fra Regjeringens Side. Der kan ingen Fare være, om der ogsaa kom en Forening frem, som sagde: Ud over den eller den Sum assurere vi aldeles ikke, og det kunde vist ikke, efter hvad Ministeren nylig har udtalt, afholde Regjeringen fra at give den Begunstigelse, som her tilsigtes; thi det er ikke Regjeringens Pligt at sørge for, at de Folk, som der risiceres meget ved at optage i Foreningerne, optages dert; men det er Regjeringens Pligt at paasee, at de, der optages, ere der med Sikkerhed, saa jeg skulde meget gjerne høre af den høitærede Ministers Mund, at det naturligtvis maa staae enhver Forening frit for selv at sætte Grændsen for, hvad den vil optage deri, og hvad den ikke vil tage imod; dette er det egentlige Frivillighedsprincip, og hvad der gaar ud over det, bliver Tvang, og det bliver en indirecte Tvang, som Ministeriet fremtvinger gennem en Stempelpapirsanordning, idet den paalægger Brugen af Stempelpapir i Retninger, hvori det slet ikke har været anvendt før. Jeg skulde meget gjerne høre, at den høitærede Minister supplerede sin Udtalelse derhen, at det naturligtvis ingen Fare skulde have for de private Foreninger, der iøvrigt gave Sikkerhed nok,

fordi de ubelade en eller anden af de Classer, som de ansaae for at være usikre.

Indenrigsministeren: Jeg troer at have udtalt mig saa tilstrækkeligt, at jeg virkelig ikke finder Anledning til yderligere at betage dem deres Tvivl, som endnu vilde tiltrøe mig Ubillighed i denne Deel af min Embedsmyndighed, og jeg vil derfor ei gaae ind paa nogen videre Retfærdiggjørelse.

Tscherning: Dersom den ærede Minister var os stadigt sikret som Indenrigsminister, saa skulde jeg ikke et eneste Dieblit længere tvivle; men vi vide ikke, hvem der gaae i Lære for at blive Indenrigsminister, og de kunne have andre Anskuelser.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning hvorved:

1) Forslag af Indenrigsministeren til § 2:

Ordene i denne Paragraph „ligesom der ogsaa tillægges“ forandres til: „ligesom Regjeringen bemyndiges til iøvrigt at tillægge.“
vedtoges med 54 St. mod 12.

2) Lovforslagets § 2, med den vedtagne Forandring saalydende:

De i § 1 omhandlede Brandforsikringsforeninger fritages for Brug af stemplet Papir til de nævnte Attester, ligesom Regjeringen bemyndiges til iøvrigt at tillægge saadanne Foreninger samme Fritagelse for Brug af stemplet Papir, som er indrømmet den almindelige Brandforsikring for Landet, dog at herfra undertages de Obligationer eller Forskrivninger, som udstedes enten for Laan af Foreningens Midler eller for Laan, som optages af Foreningen.
vedtoges eenstemmig med 69 St.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte det af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther) stillede Forslag til en ny § 3 under Behandling; med Hensyn til